

14.09.2016, środa, 19:00

Legnica, Akademia Rycerska, Sala Królewska, ul. Chojnowska 2

249

Młodzi mistrzowie

WYKONAWCY:

Andrzej Kosendiak – dyrygent

**Soliści – uczestnicy 41. Kursu Interpretacji
Muzyki Oratoryjnej i Kantatowej**

Orkiestra Festiwalowa

PROGRAM:

Marcin Józef Żebrowski (fl. 1748–fl. 1780)

Rorate coeli

Quem terra, pontus, sidera

Missa Pastoritia:

Domine Deus

Quoniam

Benedictus

Ave maris stella

Vesperae in D:

Laudate pueri

Credidi

Laetatus sum

Nisi Dominus

Magnificat

Współorganizator:

Akademia Muzyczna im. Karola Lipińskiego we Wrocławiu

AKADEMIA MUZYCZNA
im. Karola Lipińskiego we Wrocławiu

Marcin Józef Żebrowski

(zm. 1792?) – kompozytor, skrzypek, wokalista (bas) i pedagog – należy do najwybitniejszych reprezentantów polskiej kultury muzycznej XVIII w., jednak o jego życiu niewiele możemy powiedzieć.

Na podstawie zachowanych źródeł wiadomo, że przez kilkanaście lat (1748–65 i prawdopodobnie w roku 1780) był muzykiem kapeli oo. paulinów na Jasnej Górze, która przez parę stuleci (od końca XVI w. do 1915 r.) należała do najbardziej cenionych kościelnych zespołów muzycznych w Polsce. Prowadzone w ostatnich latach intensywne badania nad życiem i działalnością Żebrowskiego (głównie w ramach prac Zespołu Naukowo-Redakcyjnego Jasnogórskich Muzykaliów) pozwalają z dużym prawdopodobieństwem utożsamiać go z wysokiej klasy skrzypkiem nazwiskiem Żebro, mężem śpiewaczki kapeli królewskiej – Marii Elisabeth Żebro, który dał koncert na warszawskim Zamku podczas imienin królewskich 8 maja 1768 r. Przyjęcie tej sugestii prowadzi do ustalenia daty śmierci kompozytora, która, według listu żony muzyka z 1797 r., nastąpiła 8 czerwca 1792 r. Warto jeszcze dodać, że warszawską działalność Żebrowskiego potwierdza również Józef Elsner w swoim spisany pod koniec życia *Summariuszu*, wymieniając go (Żebro) pośród twórców, których dzieła znajdowały się w zbiorze nut złożonych na poddaszu zamkowym.

Poziom opanowania warsztatu kompozytorskiego pozwala domyślać się kontaktów i podróży zagranicznych Żebrowskiego, na co nie posiadamy jednakże konkretnych dowodów. Zachowane na Jasnej Górze źródła dostarczają natomiast wielu informacji świadczących o wysokim uznaniu dla omawianego twórcy w środowisku klasztornym (otrzymywał jedną z wyższych, a w latach 1759–63 najwyższą pensję spośród wszystkich muzyków kapeli), jak również o jego niepospolitych umiejętnościach kompozytorskich, wykonawczych i pedagogicznych (tytułowano go między innymi *Noster in Claro Monte Częstochoviensi Concertus Maestro*, *Dominus Martinus Concert Majster* czy *Virtuosus Dominus Martinus Żebrowski*).

OMÓWIENIE

W archiwum jasnogórskim zachowały się do dnia dzisiejszego rękopisy 30 kompozycji M.J. Żebrowskiego (w 21 manuskryptach), z których część to autografy. Poza Jasną Górą odnaleziono rękopisy kompozytora w zbiorach muzycznych po kapelach kościelnych w Szalowej czy Gidlach. Karty tytułowe jego dzieł podają aż pięć imion, którymi się posługiwał: Martino, Melchiore, Ignatio, Josepho, Carolo. Najczęściej jednak spotykamy tylko dwa imiona: Martino Giuseppe (bądź Josepho), znajdujemy także przekazy rękopiśmienne podające jedynie pierwsze imię. Kilkakrotnie zaś na rękopisach widnieje samo nazwisko autora dzieła, które na dodatek występuje w kilku wersjach: skróconej: Żebro lub Zebro (która była najprawdopodobniej wersją pierwotną), oraz rozszerzonej: Żebrowski bądź Ziebrowski. Należy jednak zauważyć, iż zachowane autografy kompozytora dość konsekwentnie podpisane są: Martino Giuseppe Zebrowski lub Ziebrowski.

Godny podkreślenia jest fakt znajomości twórczości Żebrowskiego poza granicami kraju. W 1758 r. w oficynie J.J. Hummla w Amsterdamie ukazała się jego *Sinfonia Es* w zbiorze sześciu symfonii różnych kompozytorów, m.in. J.G. Grauna oraz F.X. Richtera. Rękopiśmienne odpisy symfonii zachowały się ponadto w kilku bibliotekach zagranicznych (Berlin, Lund i Sztokholm). W 1757 r. opublikowano w tym samym amsterdamskim wydawnictwie zbiór sześciu sonat triowych Żebrowskiego, razem z analogicznym cyklem G.C. Spangenberg. Niestety, jedyny zachowany w bibliotece King's College w Cambridge w Wielkiej Brytanii egzemplarz tego dzieła jest niekompletny (brak partii drugich skrzypiec). Do tego należy dodać odnaleziony niedawno w Londynie rękopis *Concerto grosso* Martino Ziebrowskiego (autograf!), datowany na rok 1748. Żebrowski jawi się więc jako pierwszy polski kompozytor drukujący swoją symfonię za granicą, a także jako jedyny rodzimy twórca *concerto grosso* oraz jeden z nielicznych mający w swoim dorobku sonatę triową w jej późnej fazie rozwoju.

Znamy dziś 39 utworów Żebrowskiego. Twórczość ta reprezentuje dwa główne nurty muzyki XVIII stulecia: wokalnie-instrumentalny (msze, nieszpory, Magnificat, arie, duety) i instrumentalny (symfonia, sonaty triowe, *concerto grosso* i utwory procesyjne, tzw. sonaty *pro processione*). Szczegółowa analiza tych dzieł ujawnia bardzo dobre opanowanie warsztatu kompozytorskiego, bogatą i nieszablonową inwencję melodyczną, wykorzystującą elementy stylu neapolitańskiego, a nawet polskiej muzyki ludowej.

W *Rorate coeli* z 1752 r. Żebrowski opracował muzycznie pełny tekst introitu adwentowej mszy wotywniej o Najświętszej Maryi Pannie, przez co wpisał się w bogatą polską tradycję tego typu utworów. Kompozycja składa się z dwóch części. Pierwsza wykorzystuje tekst wersetu psalmowego *Benedixisti, Domine, terram tuam*, który, trzykrotnie powtórzony, tworzy trzy urozmaicone muzycznie i formalnie odcinki utrzymane w stylu koncertującym. Po nich następuje część druga – polifoniczne *Rorate coeli*, zbudowane w formie fugi podwójnej, zdradzającej wyraźnie już znamiona stylu klasycznego.

W solowych ariach i duetach Żebrowski sięgał głównie po teksty związane z kultem Matki Bożej, co było specyfiką ośrodka jasnogórskiego jako najważniejszego sanktuarium maryjnego w Polsce. Z tego nurtu twórczości uwagę zwracają: aria basowa *Ave maris stella* (tekst hymnu nieszpornego na uroczystości NMP) z koncertującą partią trąbki oraz sopranowy duet *Quem terra, pontus, sidera* (średniowieczny hymn maryjny), z rozbudowanymi koloraturami głosów wokalnych. Obydwie kompozycje zachowały się w rękopisach jasnogórskich, przy czym aria jest niedatowana, natomiast manuskrypt duetu pochodzi z roku 1795.

Żebrowski jako jeden z pierwszych muzyków jasno-górskich, obok o. Władysława Leszczyńskiego OSPPE i Franciszka Perneckhera, tworzył kompozycje mszalne. *Missa Pastoritia* powstała najprawdopodobniej w latach 1763–65. Reprezentuje ona popularny w XVIII w. gatunek mszy pastoralnych, przeznaczonych do wykonywania w okresie Bożego Narodzenia. Na szczególną uwagę zasługuje przede wszystkim inwencja Żebrowskiego w kształtowaniu linii melodycznej, widoczna zwłaszcza w częściach solowych (*Domine Deus, Quoniam* czy *Benedictus*), a także nawiązujące do barokowej tradycji części polifoniczne (*Qui tollis* i *Cum Sancto Spiritu*).

Vesperae in D to najbardziej rozbudowana kompozycja Żebrowskiego, a zarazem – obok *Vesperae Dominicales* Marcina Mielczewskiego – interesujący przykład cyklu niesporów z kręgu muzyki staropolskiej. Żebrowski nadał szatę muzyczną aż jedenastu psalmom (Ps. 109, 110, 111, 112, 115, 116, 121, 125, 126, 138, 147) i *Magnificat*. Pozwalało to wykonać odpowiedni cykl liturgiczny we wszystkie niedziele oraz uroczystości i święta, tzw. *Commune Sanctorum*, oraz w ramach uroczystości związanych z kultem Najświętszej Marii Panny. Zwraca uwagę znaczne zróżnicowanie opracowań poszczególnych psalmów, przede wszystkim w zakresie obsady, faktury, struktury melodyczno-rytmicznej, planu tonalnego czy wzajemnej relacji pomiędzy partiami wokalnymi i instrumentalnymi. Treść każdego z psalmów w sposób istotny wpłynęła na ogólny charakter muzyki. W tym zakresie Żebrowski pozostawał w kręgu oddziaływania barokowej retoryki muzycznej, którą posługiwał się nieszablonowo i z dużą pomysłowością, dążąc raczej do wyrażania nastroju całego tekstu niż pojedynczych słów, co było zgodne z duchem stylu neapolitańskiego w muzyce kościelnej.

W stylu włoskiej kantaty wersetowej utrzymane jest *Magnificat*. Dzieło to wykorzystuje różnego rodzaju kontrasty zastosowane w ramach rozwiniętej techniki koncertującej, zakorzenionej w barokowej retoryce. Uwagę zwracają zarówno pełne indywidualnej inwencji melodycznej ustępy solowe (na czele z przepiękną arią sopranową *Suscepit Israel*), jak i znakomite opanowanie sztuki kontrapunktu (kanon, kontrapunkt podwójny czy oryginalne ostinatowe basso continuo w tenorowym *Sicut locutus*).

ANDRZEJ KOSENDIAK

Biogram artysty na stronach tytułowych.

SKŁAD ORKIESTRY FESTIWALOWEJ:

Walter Reiter (koncertmistrz), Klaudia Matlak, Michał Piotrowski, Małgorzata Małkiewicz, Małgorzata Kosendiak, Weronika Zimnoch, Kornelia Korecka, Anna Wieczorek – skrzypce
Katarzyna Litwiniuk, Natalia Reichert – altówki
Julia Karpeta, Krzysztof Karpeta – violone
Tomasz Iwanek – kontrabas
Ewa Gubiec, Zuzanna Kondratowska – flety
Anna Witkowska, Anna Macuk – oboje
Patrice Boileau, Gerard Serrano Garcia – trąbki
Gerard Serrano Garcia, Nina Daigremont – rogi
Marta Niedźwiecka – pozytyw
Krzysztof Niezgoda – kottły

Rorate, coeli

Benedixisti, Domine, terram tuam,
avertisti captivitatem Jacob.

Łaskawym się okazałeś, Panie, dla Twej ziemi;
odmieniłeś los Jakuba. (Ps 85, 2)

Rorate, coeli, desuper, et nubes pluant iustum:
aperiatur terra, et germinet Salvatorem.

Spuśćcie rosę niebiosa z wierzchu, a obłoki niech
spuszczają ze dżdżem sprawiedliwego:
Niech się otworzy ziemia i zrodzi zbawiciela. (Iz 45,8)

Qum terra, pontus, sidera
colunt, adorant, praedicant,
trinam regentem machinam
claustrum Mariae baiulat.

Ten, którego ziemia, morze, gwiazdy
czczą, adorują, ogłaszają,
władającego trzema żywiołami
dziewica Maryja nosi we własnym ciele.

Beata Mater, munere,
cuius supernus artifex,
mundum pugillo continens,
ventris sub arca clausus est.

Szczęśliwa Matko, obdaruj tego,
który jako Najwyższy Stworzyciel,
trzymający świat w swym ręku,
w arce twego łona jest zamknięty.

Beata coeli nuntio,
Fecunda Sancto Spiritu,
Desideratus gentibus,
Cuius per alvum fusus est.

Szczęśliwa niebios zwiastowaniem,
płodna z Ducha Świętego,
upragniony przez narody
wyszedł z twego łona.

Qum terra, pontus, sidera

Missa Pastoritia

Domine Deus

Domine Deus, Rex coelestis Deus Pater omnipotens,
Domine Fili unigenite, Jesu Christe,
Domine Deus, Agnus Dei, Filius Patris.

Panie Boże, Królu Nieba, Boże Ojczy wszechmogący,
Panie Synu Jednorodzony, Jezu Chryste,
Panie Boże, Baranku Boży, Synu Ojca.

Quoniam

Quoniam tu solus Sanctus, tu solus Dominus,
tu solus Altissimus, Jesu Christe.

Albowiem tylko Tyś jest Święty, tylko Tyś jest Panem,
tylko Tyś najwyższy, Jezu Chryste.

Benedictus

Benedictus qui venit in nomine Domini.
Hosanna in excelsis.

Błogosławiony, który idzie w imię Pańskie. Hosanna na
wysokości.

Ave maris stella

Ave maris stella,
Dei Mater alma,
atque semper Virgo,
felix coeli porta.

Witaj, Gwiazdo morza,
Wielka Matko Boga,
Panno zawsze czysta,
bramo niebios błoga.

Vesperae in D

Laudate pueri – Psalm 113 (112)

Laudate pueri Dominum,
laudate nomen Domini.
Sit nomen Domini benedictum,
ex hoc nunc et usque in saeculum.
A solis ortu usque ad occasum,
laudabile nomen Domini.
Excelsis super omnes gentes Dominus,
et super coelos gloria ejus.
Quis sicut Dominus Deus noster,
qui in altis habitat,
et humilia respicit
in coelo et in terra?
Suscitans a terra inopem,
et de stercore erigens pauperem.
Ut collocet eum cum principibus,
cum principibus populi sui.
Qui habitare facit
sterilem in domo,
matrem filiorum
laetantem.
Gloria Patri, et Filio, et Spiritui Sancto.
Sicut erat in principio, et nunc et semper,
et in saecula saeculorum. Amen.

Chwalcie, sładzy Pańscy,
chwalcie imię Pana:
Niech imię Pańskie będzie błogosławione
odtąd i aż na wieki!
Od wschodu słońca aż po zachód jego
niech imię Pańskie będzie pochwalone!
Pan jest wywyższony ponad wszystkie ludy,
Jego chwała sięga ponad niebios.
Któż jak nasz Pan Bóg,
co siedzibę ma w górze,
co w dół spogląda
na niebo i na ziemię?
Podnosi nędzarza z prochu,
a dźwiga z gnoju ubogiego,
by go posadzić wśród książąt,
wśród książąt swojego ludu,
Ten, co niepłodnej
każe mieszkać w domu
jako pełnej radości
matce synów.
Chwała Ojcu i Synowi, i Duchowi Świętemu:
jak była na początku, teraz i zawsze,
i na wieki wieków. Amen.

Credidi, propter quod locutus sum;
 ego autem humiliatus sum nimis.
 Ego dixi in excessu meo:
 Omnis homo mendax.
 Quid retribuam Domino
 pro omnibus quae retribuit mihi?
 Calicem salutaris accipiam,
 et nomen Domini invocabo.
 Vota mea Domino reddam
 coram omni populo ejus.
 Pretiosa in conspectu Domini
 mors sanctorum ejus.
 O Domine, quia ego servus tuus;
 ego servus tuus, et filius ancillae tuae.
 Dirupisti vincula mea:
 tibi sacrificabo hostiam laudis,
 et nomen Domini invocabo.
 Vota mea Domino reddam
 in conspectu omnis populi ejus;
 in atriis domus Domini, in medio tui, Jerusalem.
 Gloria Patri, et Filio, et Spiritui Sancto.
 Sicut erat in principio, et nunc, et semper.
 Et in saecula saeculorum. Amen.

Ufałem, nawet gdy mówiłem:
 «Jestem w wielkim ucisku».
 Powiedziałem w swym przygnębieniu:
 «Każdy człowiek kłamie!»
 Cóż oddam Panu
 za wszystko, co mi wyświadczył?
 Podniosę kielich zbawienia
 i wezwę imienia Pańskiego.
 Moje śluby, złożone Panu, wypełnię
 przed całym Jego ludem.
 Drogocenną jest w oczach Pana
 śmierć Jego czcicieli.
 O Panie, jam Twój sługa,
 jam Twój sługa, syn Twojej służebnicy:
 Ty rozerwałeś moje kajdany.
 Tobie złożę ofiarę pochwalną
 i wezwę imienia Pańskiego.
 Moje śluby, złożone Panu, wypełnię
 przed całym Jego ludem.
 na dziedzińcach domu Pańskiego,
 pośrodku ciebie, Jerusalem.
 Chwała Ojcu i Synowi, i Duchowi Świętemu:
 jak była na początku, teraz i zawsze,
 i na wieki wieków. Amen.

Laetatus sum – Psalm 122 (121)

Laetatus sum in his, quae dicta sunt mihi:
 In domum Domini ibimus.
 Stantes erant pedes nostri,
 in atriis tuis, Jerusalem.
 Jerusalem, quae aedificatur ut civitas:
 cuius participatio ejus in idipsum.
 Illuc enim ascenderunt tribus, tribus Domini:
 testimonium Israel ad confitendum nomini Domini.
 Quia illic sederunt sedes in iudicio,
 sedes super domum David.
 Rogate quae ad pacem sunt Jerusalem:
 et abundantia diligentibus te.
 Fiat pax in virtute tua:
 et abundantia in turribus tuis.
 Propter fratres meos et proximos meos,
 loquebar pacem de te:
 Propter domum Domini Dei nostri,
 quaesivi bona tibi.
 Gloria Patri, et Filio, et Spiritui Sancto.
 Sicut erat in principio, et nunc, et semper,
 et in saecula saeculorum. Amen.

Uradowałem się, gdy mi powiedziano:
 «Pójdziemy do domu Pańskiego!»
 Już stoją nasze nogi
 w twych bramach, o Jerusalem,
 Jerusalem, wzniesione jako miasto
 gęsto i ściśle zabudowane.
 Tam wstępują pokolenia, pokolenia Pańskie,
 według prawa Izraela, aby wielbić imię Pańskie.
 Tam ustawiono trony sędziowskie,
 trony domu Dawida.
 Proście o pokój dla Jerusalem,
 niech zażywają pokoju ci, którzy ciebie miłują!
 Niech pokój będzie w twoich murach,
 a bezpieczeństwo w twych pałacach!
 Przez wzgląd na moich braci i przyjaciół
 będę mówić: «Pokój w tobie!»
 Przez wzgląd na dom Pana, Boga naszego,
 będę się modlił o dobro dla ciebie.
 Chwała Ojcu i Synowi, i Duchowi Świętemu:
 jak była na początku, teraz i zawsze,
 i na wieki wieków. Amen.

Nisi Dominus – Psalm 127 (126)

Nisi Dominus aedificaverit domum:
in vanum laboraverunt qui aedificant eam.
Nisi Dominus custodierit civitatem:
frustra vigilat qui custodit eam.
Vanum est vobis ante lucem surgere:
surgite postquam sederitis
qui manducatis panem doloris.
Cum dederit dilectis suis somnum:
ecce haereditas Domini, filii:
merces, fructus ventris.
Sicut sagittae in manu potentis:
ita filii excussorum.
Beatus vir qui implevit
desiderium suum ex ipsis:
non confundetur cum loquetur
inimicis suis in porta.
Gloria Patri et Filio: et Spiritui Sancto.
Sicut erat in principio et nunc et semper:
et in secula seculorum. Amen.

Jeżeli Pan domu nie zbuduje,
na próżno się trzudzą ci, którzy go wznoszą.
Jeżeli Pan miasta nie ustrzeże,
strażnik czuwa daremnie.
Daremny jest dla was wstawać przed świtem,
wysiadywać do późna – dla was, którzy jecie chleb
zapracowany ciężko;
tyle daje On i we śnie tym, których miłuje.
to synowie są darem Pana,
a owoc łona nagrodą.
Jak strzały w ręku wojownika,
tak synowie za młodu zrodzeni.
Szczęśliwy mąż, który napełnił
nimi swój kołczan.
Nie zawstydy się, gdy będzie rozprawiał
z nieprzyjaciółmi w bramie.
Chwała Ojcu i Synowi, i Duchowi Świętemu:
jak była na początku, teraz i zawsze,
i na wieki wieków. Amen.

Magnificat (Łk 1,46–56)

Magnificat anima mea Dominum,
et exsultavit spiritus meus in Deo salutari meo.
Quia respexit humilitatem ancillae suae:
ecce enim ex hoc beatam me dicent
omnes generationes.
Quia fecit mihi magna qui potens est,
et sanctum nomen ejus.
Et misericordia ejus a progenie in progenies
timentibus eum.
Fecit potentiam in brachio suo:
dispersit superbos mente cordis sui.
Deposuit potentes de sede,
et exaltavit humiles.
Esurientes implevit bonis:
et divites dimisit inanes.
Suscepit Israel puerum suum,
recordatus misericordiae suae.
Sicut locutus est ad patres nostros,
Abraham et semini ejus in saecula.
Gloria Patri, et Filio, et Spiritui Sancto.
Sicut erat in principio, et nunc et semper,
et in saecula saeculorum. Amen.

Wielbi dusza moja Pana,
i raduje się duch mój w Bogu, moim Zbawcy.
Bo wejrzał na uniżenie Służebnicy swojej.
Oto bowiem błogosławić mnie będą
odtąd wszystkie pokolenia,
gdyż wielkie rzeczy uczynił mi Wszechmocny.
Święte jest Jego imię
– a swoje miłosierdzie na pokolenia i pokolenia
dla tych, co się Go boją.
On przejawia moc ramienia swego,
rozprasza pyszniących się zamysłami serc swoich.
Strąca władców z tronu,
a wywyższa pokornych.
Głodnych nasycza dobrami,
a bogatych z niczym odprawia.
Ujął się za sługą swoim, Izraelem,
pomny na miłosierdzie swoje
– jak przyobiecał naszym ojcom
– na rzecz Abrahama i jego potomstwa na wieki.
Chwała Ojcu i Synowi, i Duchowi Świętemu:
jak była na początku, teraz i zawsze,
i na wieki wieków. Amen.

Tłumaczenie psalmów i Magnificat – Biblia Tysiąclecia

41. KURS INTERPRETACJI MUZYKI ORATORYJNEJ I KANTATOWEJ WROCLAW, 5–18 września 2016

Kurs Interpretacji Muzyki Oratoryjnej i Kantatowej we Wrocławiu odbywa się corocznie od roku 1976, w trakcie trwania Międzynarodowego Festiwalu Wratislavia Cantans. Organizatorami Kursu są: Wydział Wokalny (Katedra Wokalistyki) Akademii Muzycznej im. Karola Lipińskiego we Wrocławiu i Polskie Stowarzyszenie Pedagogów Śpiewu. Troską organizatorów Kursu jest stworzenie możliwości studentom Wydziałów Wokalnych Akademii Muzycznych rozwijania zainteresowań i pogłębiania umiejętności w zakresie powiązania praktyki wykonawczej dzieł muzyki wokalno-instrumentalnej z rozwojem badań historycznych, dających coraz pełniejszą informację na temat właściwego odczytania partytur.

Inicjatorem i kierownikiem dwudziestu pięciu edycji Kursu (do roku 2000) był prof. Eugeniusz Sęsiadek. Obecnie opiekę sprawują profesorowie: Piotr Łykowski i Bogdan Makal.

Dzięki przychylności dyrekcji Międzynarodowego Festiwalu Wratislavia Cantans najlepsi uczestnicy Kursów mogą zaprezentować się na koncercie festiwalowym. Ukoronowaniem każdego Kursu jest występ młodych wokalistów na tej wielkiej międzynarodowej imprezie. Zatem studenci – uczestnicy Kursu – mają możliwość zaprezentowania swych umiejętności przed wymagającą publicznością na festiwalu muzycznym o najwyższej randze. Wśród artystów, którzy w okresie studiów wzięli udział w zajęciach i wystąpili na koncertach Kursu, znaleźli się m.in. Aleksandra Kurzak i Piotr Beczala.

Seminaria wokalne są otwarte dla szerokiej publiczności, a prowadzą je uznani artyści-muzycy. Zajęcia praktyczne uzupełniają wykłady teoretyczne prowadzone przez pedagogów: wokalistów i kameralistów. Z pewnością kilkanaście intensywnych dni spędzonych we Wrocławiu – w ramach Kursów Interpretacji Muzyki Oratoryjnej i Kantatowej w trakcie Międzynarodowego Festiwalu Wratislavia Cantans – stanowi wielki wkład w edukację muzyczną i rozwój osobowości artystycznych początkujących śpiewaków. Każdego roku młodzi adepci wokalistyki pracują nad innym repertuarem.

Na tegoroczny Festiwal przygotowujemy dzieła wielkiego polskiego kompozytora Marcina Józefa Żebrowskiego. Zależy nam, by spuścizna rodzimych twórców była znana wszystkim pokoleniom melomanów. Ze studentami pracować będą: Katarzyna Oleś-Błacha, Olga Ksenicz, Jerzy Knetig, Piotr Łykowski, Bogdan Makal, Eugeniusz Sęsiadek oraz – sprawujący kierownictwo artystyczne koncertu – Andrzej Kosendiak.

62. KURS PEDAGOGIKI WOKALNEJ WROCLAW, 13–17 września 2016

43. SESJA NAUKOWA MUZYKA ORATORYJNA I KANTATOWA W ASPEKcie PRAKTYKI WYKONAWCZEJ WROCLAW, 13–14 września 2016

28. SYMPOZJUM NAUKOWE PROBLEMY PEDAGOGIKI WOKALNEJ WROCLAW, 15–17 września 2016

Imprezy towarzyszące Festiwalowi Wratislavia Cantans organizowane są przez Polskie Stowarzyszenie Pedagogów Śpiewu przy współpracy Katedry Wokalistyki Akademii Muzycznej im. Karola Lipińskiego we Wrocławiu.

Kierownik naukowy Sesji i Sympozjum, Kierownik Kursu:
prof. Barbara Ewa Werner

Sekretarz naukowy Sesji i Sympozjum, zastępca Kierownika Kursu:
dr hab. Olga Ksenicz

Wykładowcy:

prof. Jan Ballarin, prof. Henryka Januszewska, prof. Stanisław Dąbek, dr hab. Walentyna Węgrzyn-Klisowska, prof. Eugeniusz Sęsiadek, prof. Bogdan Makal, prof. Barbara Ewa Werner, dr hab. Olga Ksenicz, dr hab. Maciej Callas, dr hab. Kacper Miklaszewski, dr Jolanta Kępińska-Welbel, dr Andrzej Wolański

15.09.2016, czwartek, 19:00

Małczyce, kościół pw. Niepokalanego Poczęcia NMP, ul. Mickiewicza 6B

283

Młodzi mistrzowie

WYKONAWCY:

Andrzej Kosendiak – dyrygent
**Soliści – uczestnicy 41. Kursu Interpretacji
Muzyki Oratoryjnej i Kantatowej**
Orkiestra Festiwalowa

PROGRAM:

Marcin Józef Żebrowski (fl. 1748–fl. 1780)

Rorate coeli

Quem terra, pontus, sidera

Missa Pastoritia:

Domine Deus

Quoniam

Benedictus

Ave maris stella

Vesperae in D:

Laudate pueri

Credidi

Laetatus sum

Nisi Dominus

Magnificat

Współorganizator:

Akademia Muzyczna im. Karola Lipińskiego we Wrocławiu

AKADEMIA MUZYCZNA
im. Karola Lipińskiego we Wrocławiu

Komentarz do programu i teksty utworów przy informacjach
o koncercie w Legnicy z dn. 14.09 o godz. 19:00.

CZAS 90'

16.09.2016, piątek, 19:00

Kamieniec Ząbkowicki, kościół pw. Wniebowzięcia NMP i św. Jakuba Starszego, pl. Kościelny 1

301

Młodzi mistrzowie

WYKONAWCY:

Andrzej Kosendiak – dyrygent
**Soliści – uczestnicy 41. Kursu Interpretacji
Muzyki Oratoryjnej i Kantatowej**
Orkiestra Festiwalowa

PROGRAM:

Marcin Józef Żebrowski (fl. 1748–fl. 1780)

Rorate coeli

Quem terra, pontus, sidera

Missa Pastoritia:

Domine Deus

Quoniam

Benedictus

Ave maris stella

Vesperae in D:

Laudate pueri

Credidi

Laetatus sum

Nisi Dominus

Magnificat

Współorganizator:

Akademia Muzyczna im. Karola Lipińskiego we Wrocławiu

AKADEMIA MUZYCZNA
im. Karola Lipińskiego we Wrocławiu

Komentarz do programu i teksty utworów przy informacjach
o koncercie w Legnicy z dn. 14.09 o godz. 19:00.

CZAS 90'

17.09.2016, sobota, 17:30

Wrocław, kościół pw. św. Stanisława, św. Doroty i św. Wacława, pl. Wolności 3

303

Młodzi mistrzowie

WYKONAWCY:

Andrzej Kosendiak – dyrygent
**Soliści – uczestnicy 41. Kursu Interpretacji
Muzyki Oratoryjnej i Kantatowej**
Orkiestra Festiwalowa

PROGRAM:

Marcin Józef Żebrowski (fl. 1748–fl. 1780)

Rorate coeli

Quem terra, pontus, sidera

Missa Pastoritia:

Domine Deus

Quoniam

Benedictus

Ave maris stella

Vesperae in D:

Laudate pueri

Credidi

Laetatus sum

Nisi Dominus

Magnificat

Współorganizator:

Akademia Muzyczna im. Karola Lipińskiego we Wrocławiu

AKADEMIA MUZYCZNA
im. Karola Lipińskiego we Wrocławiu

Komentarz do programu i teksty utworów przy informacjach
o koncercie w Legnicy z dn. 14.09 o godz. 19:00.

CZAS 90'